

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joan. Henrici Meibomii De Cervisiis potibusque &
ebriaminibus extra vinum aliis Commentarivs**

Meibom, Johann Heinrich

Helmestadii, 1668

Caput Secundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10160

solent, facerent omnia, ut iterum ait Dio Academius apud
27 Athenæum lib. i. Hoc inventum rursus Ositidi & Baccho
ex Ægyptiorum mente adscribit Diodorus. Et de Osiride
ait lib. i. cap. xx. Totum denig̃ orbem Osiris emensus mitissia
morum fructuum communicatione de vita communi bene me-
ritus est. Quod si qua tellus plantam vitis non admitteret,
conficiendum ex hordeo potum docuit, vino fragrantia & effi-
28 cacityate haut multo inferiorem. De Baccho refert lib. III.
cap. LXXIII. & Græcos & barbaros ab ipso, etiam qui intra-
et abiles haberent fundos, & à culturavitis prorsus alienos, ex
hordeo potum. Saporis bonitate vino paullo inferiorem, confi-
cere didicisse. Et lib. IV. cap. II. de eodem ita scribit: Quin
& potum ex hordeo conficiendum adinvenit: Zythum aliqui
vocant, sapore & fragrantia non multo inferiorem vino: cuius
rationem eos edocuit, quorum tellus vitium plantandarum
29 non erat capax. Quid veri falsive huic narrationi subsit, pec-
inde est. Hoc certum, quod Plinius ait lib. XIV. cap. XXII.
mirā vitiorum solertia inventum esse, quemadmodum aqua
quoque inebriaret, & non-vitiferarum regionum populis sua
effet ex fruge modica ebrietas, nullag̃ in mundi parte cessan-
30 ret. Nec tamen hoc modo ex frugibus saltim potus extra
vinum parari cœperunt, sed ex fructibus etiam arborum,
ex herbis & radiebus, ex melle & saccharo; qui omnes
inebriandi vi pollebant, & plerique hodie cervisia, pyraty,
pomatij, medonis, aut barbaris certarum regionum nomi-
nibus appellantur: de quibus hoc in loco paullo accuratius
rem dispiciemus.

CAPUT SECUNDUM.

SUMMARIÆ

1. Lactis potus.
2. Lactatum.
3. Γαλακτωτα.
4. inter quos AEthiopes Macroby.
5. Cyclopes.
6. Mycenai.
7. Scytha,
8. Nomades & Getæ,
9. Germani.
10. Cyrenaici.

II. 18

11. incolæ regni Tarquestan. 12. Scotti. 13. ιωπιολυος. 14.
Scythæ Nomades. 15. Cimmerii. 16. Geloni. 17. Sarmatæ.
18. Tartari. 19. Lac equarum albarum. 20. Lactis nigri
salubritas. 21. Lactis Camelini potio. 22. ad bibendum pre-
paratio. 23. Mel lacti immixtum. 24. item sanguis, à Ge-
lonis. 25. Massagetis. 26. Getis. 27. Boruss. 28. Conca-
nis. 29. Chabotius & Lambinus dimissi. 30. Lac sublimas-
tum.

Ante, quam ad cervisia, quod commune nunc potuum 1
extra vinum nomen est, sive ad potus ex frugibus pro-
grediamur, de lacte res nobis expedienda erit, quod pri-
mum omnium post aquam in potus usum venisse diximus.
Quanquam autem tum vino invento, tum plurimis ex fru-
gibus fructibusque potionibus aliis, vilescere lactis potus
apud plerosque coepit, adeo, ut Athenæus lib. II. ex Ari-
stotele aut Theophrasto referat quasi pro miraculo, Phili-
num quendam toto vitæ cursu nec cibo nec potu alio fuisse
usum quam lacte: plurimæ tamen gentes & olim in potu
ejus usum retinuere, & retinent etiam hodie nonnullæ, &
in deliciis habent, viniq[ue] & cervisia in modum illo ine-
briantur. Eum potum latine *Lactatum* dici, auctor est Ihi-
dorus Orig. lib. xx. cap. III. Eo utentes & se invitantes, pe-
culiari nomine Gracis γαλακτωδει dicebantur, Latine la. 3
lactibbos aut lactibbulos diceres. Inter hos olim fuere AE 4
zthiopes Macrobyj, quorum Rex apud Herodotum lib. IIII.
Cambysis Persarum regis exploratoribus respondet, subdis-
tis suis σίρηνοι εἶται, κρέα τὸ ιφθα, καὶ τόμα γάλα, cibum
esse carnem coctam, & potum lat. Idem de iisdem tradit Scy-
lax Garyandensis in Periplo, ubi de ipsis ait: εἰσὶ κρεοφάγοι
καὶ γαλακτηδονοὶ carnivori sunt & lactibaces. Ex lactibi-
bis etiam fuere Cyclopes, Siciliæ inhabitatores. Unde Po-
lyphemus de seipso apud Theocritum Eidyll. XI.

Αὐλούσιος, Κατέγρα τὰν, Σοραχίλια βόσκει,
καὶ τέλον τὸν πράσινον ἀμελγόνδρον γάλα πίνει.
Verum ego, qui talis sum, ovium bene millia pascō,
Et, quod ab his mulētū reliquo præstat magè, poto.
Et apud Ovidium lib. XIII. Metam. fab. XIII.

Lac mihi semper adest niveum: pars inde bibenda
servatur; partem liquefacta coagula durat.

6. De Mycenais Peloponnesi incolis ita Euripides Electra:

Εὔπολέν τοις, "εὐολε γαλακτόσοσ ἀνήρ
Μυκηναῖς, θρεψάπεις.

Venit quisquam, venit vir lactibibus
Mycenaeus, montivagus.

Scythes Galenus noster lib. II. ad Glauc. de curat. cap. XII

7 γαλακτοτοῖς vocat. De iisdem ita Maximus Tyrius Serm. XI.

Σκυθῶν οἱ μὲν πόλοι γαλακτοβολεύσον, οἱ δὲ ἄλλοι οἴνῳ.
Scytharum maxima pars lacte, perinde atque alii vino, vitam

8 sustentant. Horum pars fuere Nomades & Getæ, de quibus

Columella lib. VI. de re rust. cap. II. Nomadum Getarumque
plurimi γαλακτοποιοι dicuntur. Id nominis & Massagetis tri-

9 buit Herodotus lib. I. De Germanis nostris ex Posidonio
Stoico inquit Athenæus lib. IV. Γερμανοὶ μεταξοῖς Ποτειόων-

νιοῖς εἰ τῇ τελακοσῃ, ἐργον τερροφίσενται κέτα μεληδὸν ὡστη-

μέναι· καὶ θητηνεσσοι γάλα. Germani ruit auctor est Posidonius
libro tricesimo, in prandium afferunt carnes membranatis assas;

10 & lac superbibunt. De Cyrenaice in Africa incolis Strabo et
iam lib. XVII. ait, eos γαλακτολαῖς. De iisdem Pomponi-

11 us Mela lib. I. cap. IX. Potus est lac & baccarum succus. Ha-

itho Armenus, Hist. Orient. cap. III. de incolis regni Tur-

12 questan: Bibunt cursam, & alia potulenta, & lac. Etiam
hodie Scotorum multos lactis potu uti, notat Jo. Bruyeri-

13 nus de re cibaria lib. XIV. cap. I. Plurimæ vero gentes præ-

cæteris lactis generibus palmam equino deferebant; atque

inde

inde peculiari nomine ιαπημολγοι, & ιαπωμολγοι, Latinis
equimulgi appellabantur. Id de Scythis Nomadibus affirmat 14
Hippocrates noster lib. de aëre, aq. & loc. ubi de ipsis ait:
Και πίνεται γάλα ἵππων, καὶ πίνεται τέλευται. τότε δὲ οὐ ποτέ
πίππων. Bibunt lac equinum & hippacem edunt: id autem
est caseus equinus. De iisdem Anonymus in Periplo Ponti
Euxini, viectitare ait γάλακτος καὶ Σκυθικῆς ιαπημολγέας,
lacte & Scythicis equarum mulieribus. Horum similes erant 15
Cimmerij, populi ad Bosporum in Asia, de quibus Callima-
chus hymno εἰς Ἀρπεμιν.

— — — οὐδὲ γέραλδον ιαπημολγέας
Ηγείη Κιμερίων, Φαράνθῳ ἵσον.
— — — Armatos mulieres duxit equarum
Cimmerios, penè innumeros atque instar arenae.

Erant ex numero eo & Geloni, Scythiae populi, ut est apud 16
Sidonium Apollinarem lib. iv. epist. i. Philosophatus,
inquit, aut ad paludicolas Sicambros, aut Caucasigenos Ala-
nos, aut equimulgos Gelenos. De Scythis in genere Dithmas-
ius Merseburgius lib. vii. Ibi sunt Scytha, ait, qui feris &
lacte equino pascuntur. De Sarmatis idem innuit Martialis 17
lib. i. Epigr. iv.

Venit & epoto Sarmata pastus equo.

Maxime autem potu isto etiam hodie delectantur Tartari, 18
quos Haitho loco adducto, cap. XLIX. ait de latte equarum
pocula sumere & carnibus vesci: & Vincentius Belluacensis
speculi Histor. lib. xxx. cap. LXXIIX. eosdem scribit lacte
sumentino, quod ipsi Kamaus vocant, quotidie, sicut homines
cateros vino forti, se inebriare. Plus tamen hi deferunt 19
lacte equarum albarum, quamquam alterius sint coloris. I.
starum enim lac Tartarorum regem bibere, & eodem Dis
suis libare, testis est M. Paullus Venetus Itiner. lib. i. cap.
LVI. atque ut in Epistolis legimus Tartaricis, idem Rex

B 2

Tar-

Tartarorum equorum candidissimarum alit [decem] millia;
quarum lac cum primoribus suis potat. Quid causa vero
sit, quod pluris faciant lac candidarum equorum, quam
quaer alterius coloris, conjectari nequeo: nisi dixeris, albi
coloris equas rariores esse aliis, ac proinde majoris aestimari.
20 Medici sane nigra animalia saniora & puriora aliis adfirmar-
rent. Certè Aristoteles lib. III. Hist. animal. cap. xxii. lac
fuscum fœminarum, Rhases lib. ult. contin. cap. CLXXXII.
& Mesue simplic. cap. ix. caprarum nigrarum, Aëtius vero
Tetrab. I. serm. II. cap. LXXXIX. universim brutorum ani-
malium nigrorum lac quo vis alio salubrius esse pronunci-
ant. sed mittimus ista. Fuere etiam, qui lac Camelinum po-
tarent. D. Hieronymus lib. II. in Jovinian. Arabes & Sar-
cenos, ait Camelorum lacte & carnibus vivere. Idem fit ab
incolis Dargin, Novi Orbis insulæ, referente Jo. Bruyerino
lib. II. cap. v. Nec tamen simplex lac semper bibebant,
quotquot erant γαλακτωσόγα: sed varie id præparabant, &
subinde alia atque alia ipsi addebat aut permiscebant. De
Tartaris M. Paullus Venetus adducto loco sic scribit: Bi-
bunt lac equinum, quod taliter præparant, ut videatur esse vi-
num album; non ad nodum insipidus potus vocatur ab ipsis
23 Chuinis. Græci mel lacti injiciebant, sive ne facile in ven-
triculo coagularetur (cui fini nos hodie saccharum immi-
scemus) sive gratioris saporis causa. Colligimus id ex Æ-
diano lib. xv. de Animal. cap. vii. ubi refert, in India & Pra-
siorum cum primis regione, mel liquidum decidere in her-
bas & calamorum palustrium comas, & mirificas præsta-
re bubus & ovibus pastiones; pastoresque pecus ad cala-
mos illos deducere, & jucundis excipere epulis, quod deinde
24 permiscere, ut faciant Græci. Quidam eo feritatis etiam
devenerunt, ut sanguinem quoque equorum lacti immi-
scerent

scent, incertum, cui fini. De Gelonis id testatur Poëtas
rum princeps lib. III. Georg. ubi ait:

Bijalta quo more solent, acerq; Gelonus
Quum fugit in Rhodopen, atq; in deserta Getarum,
Et lac concretum cum sanguine potat equino.

De Massagetis Statius Achilleid. lib. I.

Laetea Massagetae veluti quum pocula fuscant
Sanguine puniceo.

Et Claudianus in Ruffin. lib. I.

Et qui cornipedes in pocula vulnerat audax
Massagetes.

Item Seneca Tragicus Oedipo:

Laetea Massagetes qui pocula sanguine miscet.

Et Dionysius Periegesi de iisdem:

Οὐ γάρ σφι σίσιο μελί Φρονός θέρετρον,
Οὐ δέ μη εἴ τινα μεταθήμισθαι αλλά ως ιππων
Αἱματι μίσγοντες λακούν γάλα, δαῖτα τίθενται

Quos versus ita Latine loqui fecit Andreas Papius:

Nam nec eis dat terra benigna munera frugis,
Nec vini latice niveo sed laete cruentem
Quadrupedum miscet, mensisq; in fercula ponunt.

Vetus interpres, seu Priscianus, seu Rhemnius Fannius,
seu quis alius, his binis inclusit sententiam stichis:

Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt,
Sed lac concretum potant cum sanguine equino.

De Getis simpliciter idem asserit Sidonius Apollinaris, Pa- 26
negyrico, quem Avito dixit:

Sauromatam taceo, ac Moscum, suetosq; cruentum
Lac potare Getas, ac pocula tingere venis.

Veteres Borussiae incolas idem fecisse, & carnibus ferinis pro 27
cibo, lacteque pro potu vicitasse: quandoque etiam, san-
guine equino mixto, hoc bibisse ad ebrietatem, narrat Es-
rasmus

28 rasmus Stella de antiq. Boruss. lib. I. At Horatius Carm. lib. III. Ode iv. licet de laete taceat, equinum tamen sanguinem etiam à Concanis, Cantabriæ in Hispania populis bibitum notat, quando ait:

Visam Britannos hospitibus feror,

Et letum equino sanguine Concanum.

29 Gualtherus Chabotius quidem & Dionys. Lambinus, comment. ad hunc locum, nihil tale de Concanis aut universis Cantabris alibi legi, & Horatium id ita finxisse autumant. Verum legisse id poterant etiam apud Silius Italicum lib. III, cuius hi versus:

*Nec qui Massageten monstrans feritare parentem,
Carnipedis fusa satiaris, Concanæ, vena.*

30 Hodie Tartari lac quoque sublimatum bibunt. Testis est Matth. Miechovius, Sarmat. lib. I. cap. VI. In convivio, inquit, & cum hospitibus bibunt Araka, quod est lac sublimatum, quod mirabiliter & cito inebriat. Repetit Scaliger Exercit. LXXXVII.

CAPUT TERTIUM.

SUMMARIA.

1. Potus ex frugibus, rebusq; aliis. 2. & quidem diversi. 3. sed præcipui ex hordeo. 4. οὐοι ἐκ κερά̄ς dicti. 5. trispicem ob caussam. 6. οὐοι δωτοὶ κερά̄ς à præcipua materia. 7. Sophocli μέδου ἐκ κερά̄ων. 8. οἰνοὶ απτέλωσι. 9. Nomina potuum extra vinum peculiaria. 10. Hebraorum schechar. 11. schicharon. 12. schackar. 13. Sicera. 14. potus vino contradistinctus. 15. Interpreti Chaldaeo vinum vetus. 16. quis busdam temetum. 17. Interpreti Græco μέδη. 18. Sicera quid. 19. Tertulliano ebriamen. 20. Hieronymo potus quis vis inebrians. 21. & Isidoro. 22. & Zonarae. 23. & Hesychio. 24. Eius meniso apud alios. 25. Siceratores.